

Sinds 1985

Stichting VPSG
advies en ondersteuning bij vragen
rond seksueel geweld, geloof en zingeving

NIEUWSBRIEF 2017/2018

Voorwoord

Al meer dan 30 jaar **Praten** over seksueel misbruik. Al meer dan 30 jaar **Luisteren** naar verhalen over machtsmisbruik, isolement, verwarring, schaamte, pijn, verdriet, boosheid en machteloosheid. Ook al 30 jaar **Zoeken** naar kracht, licht, verbinding, bronnen die inspireren, mensen die betrouwbaar zijn.

Nodig blijft het, dat is helder!

In deze Nieuwsbrief weer verhalen over waar we over praten, waar we naar luisteren en zoeken en waar we wat proberen te doen.

Doe met ons mee en deel uw verhalen, gedachten en activiteiten. We kijken er naar uit!

Gezien van der Leest, coördinator VPSG

Stichting VPSG
Nieuwe Groenmarkt 8
2011TW Haarlem
di. en woe. van 10 – 16 uur
023-5328222
info@vpsg.nl
www.vpsg.nl

Bank: NL81 TRIO 0212 2657 17

*Let op! Nieuw
banknummer:
NL81 TRIO
0212265717*

Inhoud:

Veranderen	pagina 2
Mag ik mij even voorstellen?	pagina 2
We missen Niny van Oerle	pagina 2
Naar een lerend netwerk	pagina 3
Kom op verhaaldagen 2017	pagina 4
Godsbeelden en seksueel misbruik	pagina 4
De VPSG gaat bloggen	pagina 5
Broer-zusincest	pagina 6
Project (on)breekbaar	pagina 6
Samen nog sterker	pagina 8
Comité van aanbeveling	pagina 8
De mensen van de VPSG	pagina 8

GOED DOEL
Stichting VPSG is door

*het CBF (Centraal
Bureau*

Fondsenwerving)

*aangemerkt als
ERKEND GOED DOEL*

Veranderen

Het jaar 2017 kan in onze geschiedenis bijgeschreven worden als het jaar van veranderingen. We namen afscheid van counselor Maddy de Bruin die haar eigen praktijk als biografisch coach begon en ook projectmedewerkster Jeannette Deenik-Moolhuizen ging nu écht met pensioen.

Waar we in onze gesprekken juist zoeken naar de veranderingen die doen leven, blijven we als team vaak lang bij elkaar. Deze stabiliteit schept veiligheid en rust voor de mensen die bij ons komen. Zeker als er al genoeg chaos en onduidelijkheid is in je leven is het fijn als je weet dat mensen die je helpen niet elke keer nieuw zijn, je van alles vragen wat je al tig keer hebt verteld, die met je een lange, soms langzame, tocht meemaken en die ook je veranderingen met je mee kunnen vieren.

Aan de andere kant is dat spreekwoord er niet voor niets: “Verandering doet leven”. Door de komst van onze nieuwe collega kijken we weer anders. Leven we ook weer op. Denken we na over waarom we het doen zoals we het doen. Stropen we ook weer een velletje af.

Zo zoeken we naar de balans. Verandering is leven. Leven is verandering.

Gezien van der Leest

Mag ik mij even voorstellen?

Sinds mei 2017 werk ik als counselor bij stichting VPSG. Met de trein reis ik iedere dinsdag en woensdag vanuit Nijmegen naar Haarlem om mensen te begeleiden bij hun vragen op het gebied van zingeving en seksueel misbruik. Toen ik begin dit jaar zag dat deze functie vrijkwam, voelde ik me meteen aangesproken door de missie van de VPSG. Ik ben van huis uit psycholoog, maar dan wel een die zich eigenlijk meer levensbeschouwelijk counselor voelt. Ik voel me dan ook thuis bij de werkwijze van de VPSG. Hoe naar de verhalen van mensen vaak ook zijn, toch ben ik steeds weer onder de indruk van de kracht die ik in iedere overlevende van seksueel geweld ontmoet. Ik heb bewondering voor hun moed om hun verhaal te doen en ik vind het bijzonder dat ik daarbij van betekenis mag zijn.

Naast mijn werk bij de VPSG ben ik als docent verbonden aan de hogeschool van Arnhem en Nijmegen, waar ik trainingen zingevende gespreksvoering verzorg voor de minor Zingeving.

Marjoleine Vosselman

We missen Niny van Oerle, overleden op 22 mei 2017

We zijn geraakt door het overlijden van ons bestuurslid Niny van Oerle. We missen haar deskundigheid, precisie in regelzaken, betrokkenheid en levenslust.

Ze heeft ons veel gegeven en geleerd. Haar vele talenten zette ze in voor ons werk met grote bewogenheid.

Ze was een fijn mens, we zullen haar niet snel vergeten.

Naar een lerend netwerk over ouderen met seksuele trauma's

“Bij dementie kan de rem er wel eens af gaan. Zo vroeg ik een vrouw mee naar de kerkdienst, maar dat weigerde ze. Ik begreep niet waarom. Toen vertelde ze ineens dat ze vroeger bij een boer werkte. Als de vrouw des huizes met de kinderen naar de kerk ging, dan moest ze bij de boer in de bedstee. Ik schrok ervan, maar voor haar was het verhaal klaar. Alleen ging ze niet mee naar de kerk”.

Aan het woord is Sietske van der Hoek, geestelijk verzorger bij zorgcentrum Cordaan te Amsterdam. Ik bezocht haar deze zomer om een gesprek te voeren over de gevolgen van seksueel misbruik in de jeugd voor ouderen. In de ouderenzorg wordt men vaker dan gedacht geconfronteerd met seksuele trauma's. De gevolgen van seksueel misbruik slijten helaas niet altijd als je ouder wordt, sterker nog, soms dient het zich juist opnieuw aan. Bij de VPSG valt ons op dat de vroegere totale machteloosheid weer kan opspelen als mensen afhankelijk worden van zorg.

Dat seksueel misbruik de hele levensloop kan infecteren blijkt ook nu in de #MeToo discussie ouderen zich melden om na jaren van zwijgen eindelijk hun verhaal te doen. Zo schreef dagblad Trouw op 5 december jl. dat de redactie meer dan 150 reacties ontving na het artikel van Jelle Brandt Corstius van 24 oktober. Twintig procent daarvan bestond uit steunbetuigingen aan Brandt Corstius, maar de rest waren geschreven herinneringen aan misbruik. Meer dan de helft daarvan was afkomstig van oudere lezers en ging over misbruik in hun vroege jeugd.

De VPSG wil graag een bijdrage leveren aan kennisvermeerdering over de zorg aan ouderen met trauma's of traumasporen veroorzaakt door seksueel geweld. Daarom willen wij een *lerend netwerk* tot stand brengen waarbinnen professionals die ervaring hebben in het werken met ouderen en/of verstand hebben van de problematiek door seksueel geweld hun kennis delen. We begonnen hiermee in 2016, toen wij in november van dat jaar een consultatie met geestelijk verzorgers organiseerden. Dat leverde inzichten op over onder andere het belang van bejegening en bewustwording. Nu bouwen wij verder aan ons lerend netwerk middels het afleggen van werkbezoeken aan professionals in de beroepspraktijk van de ouderenzorg. Op basis van de expertise en leerwensen in het netwerk gaan we vervolgens in 2018 bijeenkomsten organiseren, zoals intervisies en studiedagen.

Van het gesprek met geestelijk verzorger Sietske van der Hoek heb ik verslag gedaan onder de titel *Traumasporen van seksueel geweld* en als artikel aangeboden aan het Tijdschrift voor Geestelijk Verzorging (TGV). Heeft u belangstelling om mee te praten, een bijdrage te leveren of op de hoogte gehouden worden van onze inzichten, dan horen wij dat graag via info@vpsg.nl.

Marjoleine Vosselman

Heeft u al eens gekeken op onze website, www.vpsg.nl?

U vindt er nieuws en aankondigingen van activiteiten.

Onder het tabblad LEZEN kunt u bijvoorbeeld de tekst van lezingen terugvinden (bij artikelen) of een preek over het thema Seksueel geweld.

Kom op verhaal dagen 2017

“Waar denk je aan bij het woord ‘bron’? Er verschijnen allerlei woorden op het bord zoals opborrelende energie, levenskracht, het stroomt, zuivere frisheid, maar ook woorden die het tegendeel aanduiden zoals een nare diepe put of een beerput. Ook uitdrukkingen komen langs als ‘niet spugen in de bron waaruit je drinkt’, en ‘om bij de bron te komen moet je tegen de stroom op zwemmen’. Ze verwoorden levenservaringen die het woord bron kleuren en verbinden met de realiteit van alledag”.

‘Leven vanuit je bronnen’ is een van de thema’s die we als counselors hebben aangereikt op de groepsdagen. Ieder heeft iets meegenomen wat voor haar een bron is. Een rijk palet ontvouwt zich. In een groepsgesprek verkennen we samen het centrale woord, proeven waar er gelaagdheid zit. Soms is er weerstand voelbaar om verder te kijken. Dit keer staat er een meditatieoefening van Anselm Grün op het programma. Grün benadrukt dat we allemaal bronnen in ons hebben, meegekregen van thuis of later ontdekt en eigen gemaakt. Welke heb jij gevonden? Hij raadt aan dat potentieel op te zoeken, te focussen op het vermogen dat in ieder mens zit. Hij ziet dat in het spel dat je als kind graag speelde waardoor je bij jezelf kwam. Het spel dat nu nog jou beweegt.

Terugkijkend op dit afgelopen jaar vallen er een paar dingen op. We zoomen meer expliciet in op spiritualiteit, op wat je voedt en grond geeft, op herbronning. We gaan lastige vragen niet uit de weg, maar proberen ook een beetje lucht te blazen in de problematiek, door de wijze waarop we een en ander aan de orde stellen. Een aantal van de vrouwen komt steeds terug, voor hen is de groep een tijdelijke gemeenschap waaraan ze kunnen groeien. Anderen stromen incidenteel in en gaan weer verder bijv. omdat het niet past. Al met al een mooie en soms ook uitdagende mix.

Judith van der Werf

Godsbeelden en seksueel misbruik

“Mijn onderzoek wil helpen het zwijgen in de kerken te doorbreken, waardoor er meer openheid en kennis van incest en gevolgen bereikt kan worden, en er dus meer erkenning, opvang en ondersteuning van slachtoffers mogelijk is en adequater pastoraat”, aldus Adriana Balk- van Rossum.

Die missie ondersteunt de VPSG natuurlijk van harte! Daarom organiseerden wij op woensdagmiddag 22 november in samenwerking met de PThU en de VU een studiemiddag naar aanleiding van Adriana’s in maart 2017 verschenen proefschrift De rol van godsbeelden in de levensverhalen van vrouwen met een incestervaring.

Tijdens deze studiemiddag maakte Adriana in haar lezing duidelijk dat er weinig helpende godsbeelden zijn voor slachtoffers van incest. Na de lezing waren er een viertal workshops. Hierin werkten de deelnemers onder andere aan gespreksvoering over en met (on)heilzame godsbeelden, dachten zij na over vrouwelijke godsbeelden die empowering kunnen werken en werd gesproken over relaties tussen trauma, macht en godsbeelden.

Uiteindelijk bleken de deelnemers eensgezind over hun missie: maak van je gemeente een veilige plek voor slachtoffers, maak het onderwerp bespreekbaar – met moed en lef.

“ Schuldgevoel is altijd een gevolg van incest, het is een psychologisch mechanisme waardoor het kind probeert te overleven in een bedreigende situatie. Regelmatig zie je in de verhalen dat deze psychologische schuldgevoelens zich vermengen met het christelijke begrip zonde, vaak verwoord als schuld. En dan gaat het goed mis. Beide versterken elkaar”. (uit lezing van Adriana Balk-van Rossum tijdens studiemiddag 22 november 2017)

De VPSG gaat bloggen...

2017 is het jaar van #MeToo. Al maandenlang kan je geen krant openslaan of je leest een item over seksueel geweld of intimidatie. Ook lijken er nog nooit zoveel televisieprogramma's uitgezonden te zijn over seksueel geweld als dit jaar. Zo zagen we de BNN serie *Misbruikt* en het programma *Verkracht of niet?*.

Bij de VPSG volgen we de ontwikkelingen op de voet en willen ons steentje bijdragen. Het motto van de VPSG is immers al 30 jaar 'Seksueel geweld. Praat erover'. #MeToo is wat dat betreft een hoopvolle beweging omdat het een collectieve beweging is van mensen die het zwijgen doorbreken. Dat is belangrijk, want juist het zwijgen is voor slachtoffers een dwangbuis. 'Het is ons speciale geheimpje' zegt een dader bijvoorbeeld samenzweerderig. Of 'als je het vertelt, zorg ik dat je nergens meer aan het werk komt'. Geheimhouding is een effectieve strategie van een dader om een slachtoffer in zijn macht te houden. Het is ook een misdadige strategie, want het houdt mensen soms hun leven lang gevangen in een vergiftigend isolement van schuld en schaamte. Iedereen die spreekt over wat hem of haar is aangedaan, bevrijdt zichzelf en opent de deur voor anderen om hetzelfde te doen. Daarom nodigen wij bij de VPSG mensen uit om te praten over wat hen is aangedaan.

We mogen daarbij echter nooit onderschatten hoeveel moed er nodig is om te spreken. We hebben immers ook nu, bij de #MeToo getuigenissen, gezien wat de risico's zijn voor slachtoffers die een boekje opendoen. Niet geloofd worden, te horen krijgen dat ze het over zichzelf hebben afgeroepen of worden afgeschilderd als manipulatieve fantast zijn een hoge prijs die slachtoffers betalen voor hun onthullingen.

We vinden dan ook dat de moed van hen die spreken behoedzame reacties verdient. Bij de VPSG hechten we veel waarde aan zorgvuldige afwegingen, genuanceerde woordkeus en een stellingname die recht doet aan de ervaringen van slachtoffers. Allemaal dingen die in de snelheid en sensatiegerichtheid van het publieke debat zo gemakkelijk verloren kunnen gaan, maar andersom zijn we bij de VPSG wel eens te traag in onze reacties. Te traag om te reageren op de snelle reacties op onthullingen van seksueel misbruik, die haast reflexmatig lijken: twijfelen aan het waarheidsgehalte, twijfelen aan de rol van het slachtoffer, discussie over de schuldvraag. Al die reacties die we ook terugzien in de #MeToo discussies. Het zijn reacties die opnieuw mensen het zwijgen kunnen opleggen.

De kracht van #MeToo is echter dat het een collectieve beweging is. Een enkel individu laat zich het zwijgen opleggen, maar een collectief niet! #MeToo laat zien dat er tegenkracht is. Hopelijk niet alleen een aanklagende kracht, maar een beschermende kracht. Daarom moeten wij het #MeToo gesprek met elkaar blijven aangaan, ook als straks de wind van de media aandacht weer gaat liggen. We moeten met elkaar praten over seksualiteit en grenzen. Er is immers geen krachtiger bescherming tegen individueel machtsmisbruik dan gedeelde waarden van een gemeenschap.

2017 is dan ook het jaar dat de VPSG de drempel is overgegaan naar de sociale media, te beginnen met **ons blog 'praaterover.vpsg.nl'** Met dit blog willen we ons steentje bijdragen, door te zoeken naar woorden en beelden die recht doen aan ervaringen van mensen die seksueel geweld is aangedaan, door het zwijgen te doorbreken. Moge het de drempel verlagen voor hen die hun verhaal willen doen. En moge het de bereidwilligheid vergroten om hun verhalen tevoorschijn te luisteren.

Broer-zusincest

“Het hoort erbij als je een meisje bent. Je moet het maar gewoon nemen, het niet te groot maken.” Ik hoor het haar nog zeggen. Op huisbezoek als gemeentepredikant ging het even bijna terloops over grensoverschrijdend seksueel gedrag. Als één van de jongsten in een groot gezin en daarbij een meisje had zij dat meegemaakt, door een broer maar misschien wel door meerdere broers. Ze wilde er niet verder over praten. Dat had ze nooit gedaan. “Al die aandacht maakt het alleen maar groter”, zei ze. “Maar ik heb wel opgelet hoor, bij mijn kinderen, dat het niet gebeurde.”

Dit voorbeeld dateert van zo’n dertig jaar geleden. De schroom om erover te praten en de angst om niet geloofd te worden waren groot toen. Liever de doofpot, ermee leren leven dan aan de bel trekken. Dat is nu gelukkig anders aan het worden. En toch. Wat het zo ingewikkeld maakt...., hoor ik vaak zeggen. Want dat ingewikkelde is er altijd, al krijgt het verschillende benamingen zoals schuldig, dubbelzinnig, besmet. Zeker ook als het gaat over siblingmisbruik, misbruik van een jongere zus door een oudere broer bijvoorbeeld. Het ligt zo voor de hand om het af te doen als kinderspelletjes die wel weer overgaan of aandachttrekkerij. Terwijl broer-zusincest zeker zo vaak voorkomt als ouder-kindmisbruik en de gevolgen voor het leven zeker zo ingrijpend zijn.

Het lijkt passend voor ouders om de toekomst open te houden voor de toen nog jeugdige dader door aan te merken dat hij nog jong was en de gevolgen van zijn handelen niet echt kon overzien. Maar als dat betekent dat het slachtoffer maar moet zwijgen en zich dient aan te passen ter wille van het geheel en de dader, dan is dat de omgekeerde wereld. Hoe recht te doen aan beiden? Hoe te onderscheiden in wat grijs gebied lijkt? Welke stappen zijn er nodig om leven mogelijk te maken zowel voor het slachtoffer als voor de dader?

De VPSG wil de komende tijd meer aandacht vragen voor siblingmisbruik en de gevolgen daarvan, in de hoop dat de doofpot eindelijk voorbij zal zijn.

Judith van der Werf

(op de website www.vpsg.nl onder lezen staat een artikel dat Judith hierover schreef: *Het hoort erbij.*)

De grootste tragedie is niet de onderdrukking en wreedheid van slechte mensen, maar het zwijgen daarover van goede mensen.

Martin Luther King

Kwetsbaarheid wordt kracht met project (on)breekbaar

(on)breekbaar, de kunst van kwetsbaarheid en kracht is voor u als donateur inmiddels een vertrouwd project. U hebt er regelmatig over kunnen lezen en wellicht hebt u ook de tentoonstelling in de grote St. Bavokerk bezocht, begin 2016.

Van experiment naar groot project

Sinds de start van het project in het voorjaar van 2013 hebben er talrijke activiteiten plaatsgevonden, zowel in Haarlem als in Eindhoven. (on)breekbaar is uitgegroeid van een experiment tot een project waarin professionele coaches /kunstenaars en vrijwilligers samen met partnerorganisaties deelprojecten

uitvoeren op de terreinen welzijn, zorg, onderwijs, kunst en cultuur en individuele coaching. Inhoudelijk groepswork wordt gecombineerd met kunstkistjesreizen en tentoonstellingen. Elk project heeft zijn eigen focus en specifiek thematische insteek, gekoppeld aan het grotere thema van kwetsbaarheid en kracht.

Ook de rol van de VPSG in het project is gewijzigd. Als mede-initiatiefnemer was de VPSG de eerste periode van het project bij alle onderdelen betrokken. Later is ervoor gekozen om bij deelactiviteiten betrokken te zijn en het overkoepelende werk bij de Eindhovense crew te laten. Deze deelactiviteiten hebben alle betrekking op het reguliere werk van de VPSG en zijn onderdeel van het telkens zoeken naar nieuwe manieren om slachtoffers van seksueel geweld te ondersteunen. De belangrijkste twee (on)breekbaar activiteiten op dit moment zijn de jaarlijkse driedaagse voor vrouwen met geweldservaringen in hun jeugd en het gastvrouwenproject.

Driedaagse voor vrouwen met geweldservaringen in hun jeugd

In het najaar van 2015 en het najaar 2017 vond een driedaagse plaats, waarin de VPSG samen met JeBesteBest en (on)breekbaar drie dagen lang werkte met vrouwen die te maken hebben met de gevolgen van misbruik in hun jeugd. Het programma is speciaal voor deze groep vrouwen ontwikkeld en kenmerkt zich door een zorgvuldige opbouw, veel individuele begeleidingsmogelijkheid, veel individuele werkruimte, beeldend werken als insteek en een grote mate van veiligheid. Of zoals één van de deelnemers het uitdrukte: "Ik voel aan alles dat jullie dit helemaal met je hart doen. Dat kom ik niet vaak tegen."

Het blijft fascinerend om te zien hoe vrouwen binnenkomen op vrijdag en hoe ze op zondag aan het eind van de middag weer naar huis gaan. Spanning, onzekerheid en teruggetrokkenheid of juist overdreven aanwezigheid hebben dan plaatsgemaakt voor ontspanning, zachtheid, trots op het resultaat en zelfverzekerdheid.

We hebben dit nu twee keer zien gebeuren. En het ontroert enorm.

Het lijkt zo simpel. Je doet een aantal beeldende oefeningen, je speelt met materiaal, met vorm en kleur. En dat doe je over kwetsbaarheid en kracht. En van daaruit worden kistjes omgetoverd tot kunstwerken. Sommige deelnemers beginnen eerst met de binnenkant, die is voor hen vertrouwd. Oeps, maar hoe moet dat nu met de buitenkant van het kistje? Wat mag gezien worden van die binnenkant?

Anderen weten precies hoe de buitenkant eruit moet zien, ze zijn bedreven in het van buiten een bepaald verhaal laten zien. Maar wat heeft dat eigenlijk te maken met de binnenkant?

Maar het is niet simpel. Het thema schuurt, pijn komt aan de oppervlakte, gekozen kleuren en beelden blijken meer lagen te hebben dan bedacht, angst loert. Tranen vloeien en regelmatig trekt één van de deelnemers zich terug om met een van de begeleidsters te gaan wandelen of een kopje koffie of thee te drinken en te reflecteren op de storm die van binnen woedt.

Maar ze komen altijd weer terug, die deelnemers om dapper door te gaan met hun kistje, totdat het klaar is. Wat een moed, wat een doorzettingsvermogen, wat een ontvankelijkheid voor wat klopt voor henzelf. De noodzaak van nauwkeurig onderzoek naar en verbinding met hun diepe, diepe verlangen om volledig mens te zijn. Ik voel daar diep respect voor.

Aan het eind van de driedaagse worden de ervaringen gedeeld en worden de verhalen van de kistjes aan elkaar verteld. De vrouwen eindigen hun verhaal met het benoemen van de stappen die ze gezet hebben of die ze op korte of langere termijn gaan zetten.

En omdat een aantal deelnemers van de driedaagse van 2015 ook dit jaar weer van de partij was, konden wij zien dat ze die stappen ook gerealiseerd hadden. Er is meer zelfvertrouwen ontstaan, vrouwen zijn een opleiding gaan doen, zijn hun verhaal meer gaan delen. Mooi om daar een bijdrage aan te mogen leveren.

Jeannette Claessen, Projectleider (on)breekbaar, www.onbreekbaar.com

Samen nog sterker

De VPSG leeft van giften van anderen. Subsidies krijgen we niet. Toch lukt het al 32 jaar op deze manier. Dankzij donateurs, diaconieën, religieuze orden, organisaties en fondsen. Een mooi voorbeeld van samen sterker. Want het werk van de VPSG is er op gericht dat iedereen er sterker uitkomt. Mooi werk! Maar hulp kunnen we altijd gebruiken en we geven zo maar een willekeurig lijstje:

- ☐ Loopt u hard of wandelt u toertochten? Maak er eens een sponsortocht van voor de VPSG. Wij helpen graag met het publiciteit geven aan de actie.
- ☐ Wij komen graag vertellen over het werk van de VPSG; gegarandeerd een interessante bijeenkomst!
- ☐ Misschien weet u de weg naar stichtingen en fondsen die wij nog niet kennen. Beveel ons aan of breng ons ervan op de hoogte.
- ☐ Leg een Nieuwsbrief, folder of poster van de VPSG neer in de kerk, bij de dokter, in de bibliotheek
- ☐ Wij kunnen een periodieke gift aan de VPSG voor u in orde maken zonder tussenkomst van een notaris. U kunt dan schenken met belastingvoordeel.
- ☐ Er zijn vele grote en kleine manieren te bedenken, we houden ons van harte aanbevelen.

Alvast bedankt.

Gezien van der Leest

Comité van aanbeveling:

Dr. Anke Bisschops, supervisor, pastoraal psycholoog en docent. Expert rond het thema seksueel (kinder)misbruik in de katholieke kerk;

Ds. Karin van den Broeke, predikante en voorzitter van de Protestantse Kerk in Nederland

Prof. dr. Ruard Ganzevoort, hoogleraar Praktische Theologie en senator voor Groen Links in de Eerste Kamer

Mr. J.J.M. (Judith) Uitermark, rechter in de rechtbank Noord-Holland

Mr. Bernt Schneiders, voormalig burgemeester van Haarlem

De mensen van de VPSG:

Bestuur:

Fieke Klaver (voorzitter), Marijke Beelen-Christophe (penningmeester), Ranfar Kouwijzer, Willemien Ruygrok

Medewerkers:

Marjoleine Vosselman (levensbeschouwelijk counselor), Judith van der Werf (levensbeschouwelijk counselor), Janine Vink (vrijwilligster), Gezien van der Leest (coördinator)